

Nevidljivi zidovi

Kada otvorenost zameni predrasude

DAAJI

Poruka povodom 50. godišnjice

YOGASHRAMA SHAHJAHANPUR

Grupa 5: 28. februar – 2. mart 2026, u Shahjahanpuru

Nevidljivi zidovi

Kada otvorenost zameni predrasude

Dragi prijatelji,

Uzmimo da je čovek nasledio kuću sa vitražnim prozorima na svakom zidu, dok svako staklo pokazuje spoljašnji svet u jednoj boji. Kroz plavo staklo bašta izgleda melanholično. Kroz crveno deluje preteće. Kroz ćilibarno sve izgleda staro i izbleđelo. Toliko dugo je živeo sa tim prozorima da je već i zaboravio da su obojeni. Jednostavno veruje da je svet takav kakvim ga vidi. Jedne večeri tokom monsuna staklo je naprslo od siline vetra, te kroz bistri otvor on ugleda boje za koje nema imena.

Većina nas živi u toj kući. Vitraži koje smo nasledili nismo sami postavili, postavili su ih porodica, kultura, zajednica i naša sopstvena iskustva. Opasnost ne leži u bojama samim po sebi, već u tome što zaboravimo da je staklo obojeno. Gledamo kroz svoje predrasude i verujemo da vidimo jasno. To je stanje koje je Babudži precizno prepoznao kada je predrasudu nazvao najsmrtonosnijim otrovom za duhovni život.

Otrov koji se oseća kao mudrost

Otrov je zanimljiva reč - podrazumeva nešto što ulazi u živi sistem i iznutra ga kvari. Otrovan organizam ne zna da je otrovan dok šteta već nije učinjena. Upravo to čini predrasudu opasnijom od svih prepreka koje smo do sada razmatrali. U *Buđenju svrbe* lenjost je bila vidljiva. U *Izgradnji jakog temelja* sumnja se osećala. U *Nebo je granica* ponos se mogao prepoznati ako je neko bio spreman da pogleda iskreno. Ali predrasuda? Predrasuda nosi odeću razboritosti. Predstavlja se kao odanost istini, kao mudrost stečena iskustvom, kao zrela sposobnost ispravnog prosuđivanja. Um pun predrasuda ne oseća se bolesno — oseća se sigurno.

Veliki američki pedagog Džon Djuji nazvao je zatvorenost uma „preranom intelektualnom starošću“. Um gubi gipkost - više ne može da prima, analizira ili odgovori na nešto zaista novo. Svaka nova osoba, svaka nepoznata ideja i svako iskustvo koje se ne uklapa u postojeći okvir filtrira se kroz zaključke formirane davno. Prestajemo da susrećemo stvarnost; susrećemo samo svoja mišljenja o stvarnosti. I to dvoje mešamo.

Lanac se zateže

Babudži ide dublje od psihologije; on govori o metafizičkoj posledici. Predrasuda, kaže, dodaje još jednu kariku postojećem lancu egoizma. Svaki čin predrasude u suštini je izjava: Moje viđenje je ispravno. Moja grupa je prava. Moj način gledanja je jedini način. Čak i kada deluje kao sud o drugima, to je u osnovi tvrdnja o sebi. Svaka takva tvrdnja zgušnjava ljusku ega — upravo ono što odvaja kap od okeana kome teži da se vrati.

Posledično, Babudži dolazi do zapanjujuće logike: spoznaja Beskonačnog postaje nemoguća. Ne teška, ne malo verovatna — nemoguća. Ne možeš dosegnuti Beskonačno dok gradiš konačne zidove. Ne možeš se sjediniti sa celinom dok insistiraš da ostaneš odvojen. Svest koja je povukla granicu oko sebe i proglasila sve izvan nje manjim, pogrešnim ili tuđim — strukturalno je onemogućila iskustvo prostranstva. To je potpuno logično.

Most koji je postao zid

Možda najtrezveniji deo Babudžijeve analize, jeste ono što se dešava religiji pod uticajem predrasude. Religija, zamišljena kao most između čoveka i Božanskog, postaje barijera. Instrument povezivanja postaje instrument razdvajanja. Kako? Kada svetu pristupamo kroz prizmu „moja religija je jedina prava religija“, zamenjujemo živo iskustvo Božanskog mrtvom odanošću formi. Obožavamo posudu i zaboravljamo vodu koju je trebalo da nosi.

To nije problem jedne tradicije. To živi svuda gde ljudi pomešaju prst koji pokazuje na Mesec sa samim Mesecom. Živi u hinduisti koji neće da sedne pored muslimana da meditira. Živi u naučniku

Ne možeš dosegnuti Beskonačno dok gradiš konačne zidove. Ne možeš se sjediniti sa celinom dok insistiraš da ostaneš odvojen. Svest koja je povukla granicu oko sebe i proglasila sve izvan nje manjim, pogrešnim ili tuđim - strukturalno je onemogućila iskustvo prostranstva. To je potpuno logično.

koji svako duhovno iskustvo odbacuje kao zabludu. I, ako smo potpuno iskreni, možda tiho živi i u nama, u delovima koje još nismo ispitali, u pretpostavkama toliko poznatim da smo zaboravili da su pretpostavke.

Šta rastvara staklo

Kao što prazna šolja ima sposobnost da primi, tako i prazno srce ima prostora za ljubav. Ljubav nije nešto što proizvodimo, već nešto što se javlja kada su uslovi pravi. Predrasuda je jedan od dubokih korena koji se moraju iščupati da bi se stvorio prostor za ulazak ljubavi. Prelepo je i obrnuto: sama ljubav je sila koja iznutra rastvara predrasudu. Strah skuplja, ljubav širi. A predrasuda, koja je zapravo skupljanje svesti oko jedne fiksne pozicije, ne može opstati u istinskom širenju.

Tu meditacija postaje neophodna. Ne možeš se uveriti u to da voliš sve, niti se možeš postideti do otvorenosti. U tišini duboke prakse, kada se misli smire i unutrašnje brbljanje utihne, dešava se nešto izuzetno. Granice koje smo izgradili počinju da se osećaju upravo kao to — naše konstrukcije. Shvatamo da te granice nisu ni stvarnost ni istina, već navike uma, obrasci reakcije i nasleđeni zaključci koje nikada nismo doveli u pitanje.

Kroz pranahuti — božanski prenos, srce omekšava u direktnom dodiru sa nečim prostranijim od kategorija uma. U tom prostranstvu jednostavno nema mesta za predrasudu; ne zato što smo je pobedili, već zato što smo je prerasli. Reka koja je stigla do okeana ne bavi se više dolinom kroz koju je nekada tekla — postala je prevelika za takve male odanosti.

Pukotina u staklu

Predrasuda ne oštećuje samo onoga ko je nosi; ona zrači ka spolja. Osećaju je ljudi oko nas, deca je upijaju, zajednice pucaju duž njenih nevidljivih linija. Kada je Babudži rekao da je Indija stekla političku slobodu ali ne i slobodu duše, govorio je o nečemu bezvremenom: spoljašnje oslobođenje bez unutrašnjeg oslobođenja je nepotpuno.

Svako od nas je odgovoran da ispita sopstvenu unutrašnju atmosferu. Nema potrebe da to činimo sa krivicom jer je krivica samo još jedan oblik skupljanja. Umesto toga, pokušajmo sa iskrenom radoznalošću: Kada i gde sam prestao da slušam? Gde sam odlučio, bez svežeg dokaza, da osoba, put ili ideja nemaju šta da mi ponude? Gde sam udobnost sigurnosti pomešao sa prisustvom istine?

Čoveku iz nasleđene kuće nije bilo potrebno da razbije sve prozore. Dovoljna je bila jedna pukotina, mali otvor kroz koji nefiltrirana svetlost može da uđe. Pukotina je početak duhovne slobode: nije to skupljanje više tačnih odgovora, već spremnost da svoje odgovore držimo lagano, da dozvolimo da nas prostranstvo stvarnosti stalno iznenađuje i preoblikuje.

Kroz pranahuti – božanski prenos, srce omekšava u direktnom dodiru sa nečim prostranijim od kategorija uma. U tom prostranstvu jednostavno nema mesta za predrasudu; ne zato što smo je pobedili, već zato što smo je prerasli.

Zidovi koje ne vidimo najteže je srušiti, ali postoji tiha istina koja čini ovaj rad vrednim: ne rušimo ih silom. Rastvaramo ih tako što postanemo preveliki da bismo više mogli da živimo unutar njih.

Dok se zidovi rastvaraju, u očišćenom prostoru počinje da se pokreće nešto novo — prisustvo koje je sve vreme čekalo. O tome ćemo govoriti u sledećoj poruci: o trenutku kada ljubav, oslobođena svake prepreke, usmerava svoju punu snagu ka Božanskom i postaje posvećenost.

Sa ljubavlju i molitvama,

Kamlesh

Poruka povodom 50. godišnjice

Yogashrama Shahjahanpur

Grupa 5: 28. februar – 2. mart 2026, u Shahjahanpuru

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

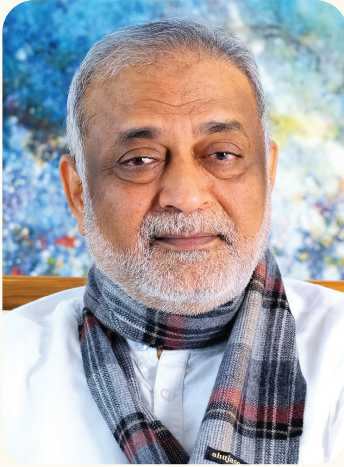
.....

.....

.....

.....

.....

Masterclasses with Daaji

You can start Heartfulness meditation at any time! Join Daaji for a three-part masterclass series, where he shares the benefits of the Heartfulness way and explains how to add Heartfulness relaxation, meditation, cleaning and prayer to your daily routine. All masterclasses are free of charge.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Heartfulness Practices

Discover Heartfulness practices-learn to relax, meditate, clean and pray.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity weaves destiny

